

Явно е, че това мѣсто е притуриалъ, неизвѣстно кой продължатель Несторовъ, като за обясненіе текста на лѣтопись-тѣ. Това вложено мѣсто, колкото можѣ да различимъ отъ свръзка-тѣ на приказваніе-то Несторово, начинася съ тѣя думы: „Симъ бо первое предложена книга въ Моравѣ, яже прозвася грамота Словенская“. . . . и ся продължава дору до края, и ся свръшва съ думы-ты: „на языкъ Словенскій единъ.“

Сега пытаме: вставникъ-тъ (притурачь-тъ) Несторовъ отъ дѣка е взялъ това мѣсто? Съзрѣтеся хубавичко въ него, сравнете го както съ легенды-ты, така и съ сѣщій смислъ на Исторіи-тѣ на IX вѣкъ, и ще видите, че то не е ничто друго, освѣнь прѣведена Латинска легенда съ нѣкой промѣненіи.

И така, кога ся е притурило това мѣсто, е очевидно, слѣдъ като ся появи легенда-та у Латины-ты, сир. около свръшванье-то на XIV или по добрѣ на XV столѣтіе. Това приказванье притурачь-тъ отъ никадѣ не е можалъ да наиде, освѣнь отъ легенды-ты.

А причинѣ-тѣ, зарадъ кождо е той вложилъ това, лесно можемъ да познаемъ, сир. Несторъ, като е смышлявалъ кръщеніе-то на Българе-ты, прѣскочилъ е да обясни наричанѣ-тѣ така Славянскѣ, слѣдователно и Русскѣ грамотѣ. Вставникъ-тъ нашъ патриотъ (въ Кыевъ ли, или въ Волинъ, или въ Чръвенѣ Россіи, сир. Галиціи, все едно е), който е живялъ, както ся види, въ врѣмя-то на войнѣ-тѣ съ Гуситы-ты, кога Латинщина-та вдигна връхъ не само въ Богеміи и Моравіи, нѣ, съ успѣхы-ты на Полско-то оржжіе, начна да проникнува и отъ самъ Вислѣ, въ Россіи (Волинъ, Галиціи) пожелалъ е да дотъкми това мѣсто въ лѣтопись-тѣ за важный тоя пунктъ. Като не е ималъ за това особенны источники, и като е лесно вѣроваль, приялъ е отъ свои-ты ближни съсѣды Латинны легендѣ-тѣ и ѣж внесель въ текста Несторовъ.

Русска-та Четья-Минейя. Това отдѣленіе е смѣстилъ Шлецеръ въ обясненія-та си на Нестора; то е отъ 12 параграфы. „Какъ ще ся зачюдятъ за това нахождение,“ казва за неж Шлецеръ, „чюжденци-ти, които до това врѣмя ся сѣж дрѣжали само отъ свои-ты легенды! Не можѣтъ да не